

Generální ředitelství cel

V Praze dne 9. prosince 2025

č.j.: 43305/2025-900000-23010

Doplňuje/mění předchozí zveřejněná stanoviska: žádná

Ke znění zákona platnému ode dne: 16.10.2007

Ke znění zákona účinnému ode dne: 01.01.2008

Zákon č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, část čtyřicátá sedmá

Den dodání elektřiny je rozhodný moment pro vznik povinnosti daň z elektřiny přiznat a zaplatit

Zákon č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, část čtyřicátá sedmá, daň z elektřiny (dále jen „ZDE“), definuje den dodání jako vyhotovení dokladu o vyúčtování podle energetického zákona, případně den zjištění skutečné spotřeby elektřiny (§ 2 odst. 2 písm. b).

V praxi se lze setkat se situací, kdy je elektřina dodávána do odběrného místa konečného spotřebitele, který nabude část elektřiny i prostřednictvím systému sdílení elektřiny dle zákona č. 458/2000 Sb., o podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“).

Dodavatel sdílené elektřiny získává data o množství dodané sdílené elektřiny z Elektroenergetického datového centra, avšak naměřené hodnoty z odběrného místa konečného spotřebitele obsahují údaje o celkové dodávce elektřiny dodané přes distribuční soustavu (tzn. vč. elektřiny, která je do tohoto místa sdílena). Tím vzniká v praxi pochybnost o správném stanovení základu daně z elektřiny v případě, kdy konečný spotřebitel odebírá od dodavatele současně sdílenou i „nesdílenou“ elektřinu, jelikož dodavatel zajišťuje prodej elektřiny a současně i distribuci veškeré elektřiny, kterou konečný spotřebitel přijme prostřednictvím distribuční soustavy.

Dle § 41 odst. 4 vyhlášky č. 408/2015 Sb., o pravidlech trhu s elektřinou, ve znění pozdějších předpisů, jsou v případě předávacího místa přiřazeného do skupiny sdílení, do kterého je sdílena elektřina s využitím distribuční soustavy, zasílány provozovatelem distribuční soustavy údaje potřebné k vyúčtování dodávky elektřiny se zohledněním sdílené elektřiny a údaje potřebné k vyúčtování služby distribuční soustavy bez zohlednění sdílené elektřiny.

Výše uvedené odpovídá i pravidlům pro vyúčtování dodávek a fakturace, které je uvedeno na stránkách Energetického regulačního úřadu (viz [Sdílení elektřiny - Energetická společenství | eru.cz](https://www.eru.cz)), podle kterého zúčtování dodávky a fakturace elektřiny respektuje způsob využívání distribuční soustavy při jejím sdílení, kdy jsou při vyúčtování dodávky elektřiny použity údaje se zohledněním sdílené elektřiny.

S ohledem na princip fungování systému sdílení elektřiny dle energetického zákona a konstrukci ZDE výrobce elektřiny, který převede elektřinu v rámci skupiny sdílení nebo ji sám spotřebuje, stává se plátcem daně z elektřiny dle § 3 odst. 1 ZDE. Současně mu vzniká povinnost daň přiznat a zaplatit dle § 5 odst. 1 ZDE, a to ve vazbě na dodání této elektřiny konečnému spotřebiteli nebo na vlastní spotřebu elektřiny s výjimkou situací, kdy je elektřina od daně osvobozena (§ 8 odst. 1) písm. a)).

Aby mohl dodavatel určit základ daně jím dodávané elektřiny, musí být elektřina předána do odběrného místa zákazníka s přiděleným a evidovaným klíčovým identifikátorem odběrného místa (EAN). Z celkového množství dodané elektřiny pak bude odečteno množství elektřiny, kterou konečný spotřebitel přijal v režimu sdílení elektřiny od jiného výrobce, případně kterou sdílel „sám sobě“ z jednoho odběrného místa do jiného odběrného místa. Ve vazbě na výše uvedené bude dodavatel elektřiny postupovat tak, že základem daně z elektřiny bude pouze to množství elektřiny, které dodavatel konečnému zákazníkovi dodal mimo sdílení. V případě sdílené elektřiny bude elektřina osvobozena od daně při dodržení zákonné podmínky uvedené v § 8 odst. 1 písm. a) a bude splněna povinnost vedení evidence dle § 19 ZDE.

Modelový příklad: Prodal-li dodavatel zákazníkovi 5 MWh elektřiny, přičemž dle hodnot z odběrného místa zákazník přijal 5,1 MWh (kdy 0,1 MWh přijal v rámci systému sdílení dle energetického zákona), dodavateli vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň z elektřiny pouze z 5 MWh dodané elektřiny. U množství 0,1 MWh dodavatel zajistil pouze distribuci elektřiny sdílené. U množství 0,1 MWh elektřiny tedy nedošlo u dodavatele ke vzniku povinnosti daň přiznat a zaplatit dle ustanovení § 5 odst. 1 ZDE. Daň z 0,1 MWh dodané sdílené elektřiny musí odvést její výrobce ve vazbě na její spotřebu, pokud nelze uplatnit osvobození dle § 8 ZDE.